

NR. 14. SCHADEVERGOEDING ALS GEVOLG OPZEGGING TOELATING

Kansen van specialist op arbeidsmarkt nadelig beïnvloed door gebeurtenissen rond maatschap. Daardoor zal hij enkele jaren in mindere mate inkomen uit arbeid kunnen verwerven. Schadevergoeding. Goodwill. Kosten deskundigen.

Scheidsgerecht voor het Nederlandse Ziekenhuiswezen

(mr. C.J. van Zeben, voorzitter, mevrouw C.J.A. Nuver, dr. F.M. Werner, mr. L. Schuman, drs. K.H. Dekhuijzen, leden, met bijstand van mr. L.J.C.M. Horbach, griffier)

14 augustus 1995

Arbitraal vonnis (95/06) in de zaak van:

A,
wonende te X,
eiser,
gemachtigde mr. R.A.H. Post,

tegen:

de stichting B
gevestigd te Y,
verweerster,
gemachtigde mr. J.E. Lenglet.

Partijen worden hierna mede aangeduid als 'A' en 'B'.

1. De procesgang

1.1. A vordert – na zijn vordering gewijzigd te hebben – dat het Scheidsgerecht de door A ten gevolge van de aan hem gedane opzegging van de toelating geleden schade zal vaststellen op:

a. ter zake van schade wegens verlies van de praktijk en uitoefening van het beroep van gynaecoloog een bedrag groot f 4.377.421,= waarvan f 777.000,= als door A ter zake van deze betaling te lijden belastingschade;

b. ter zake van schade wegens verlies in goodwillvergoeding voor de door hem gevoerde praktijk een bedrag van f 232.000,=;

c. ter zake van gemaakte kosten van juridische bijstand f 38.920,66;

d. door eiser gemaakte kosten terzake van vaststelling van zijn schade f 20.449,=;

e. ter zake van immateriële schade een bedrag groot f 275.000,=;

althans zodanige bedragen, respectievelijk zodanig bedrag, als het Scheidsgerecht in goede justitie zal vermenen te behoren;

en B zal veroordelen om aan A tegen behoorlijk bewijs van kwijting het aldus vastgestelde bedrag te voldoen, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 21 januari 1995 tot de datum van algehele voldoening, althans ingaande zodanige datum als het Scheidsgerecht zal bepalen;

met veroordeling van B in de kosten van deze procedure, waaronder begrepen die van juridische bijstand aan de zijde van eiser.

1.2. B heeft bij memorie van antwoord de gestelde omvang van de schade betwist.

1.3. Op 23 mei 1995 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Daarbij waren aanwezig partijen, vergezeld van hun gemachtigden. Namens B waren aanwezig drs. C, drs. D, E en F. Beide partijen hebben hun standpunten aan de hand van pleitnota's toegelicht.

1.4. Beide partijen hebben produkties in het geding gebracht.

2. Samenvatting van het geschil

2.1. A is vanaf 1976 op grond van een toelatingsovereenkomst als gynaecoloog werkzaam geweest in het door B geëxploiteerde ziekenhuis. B heeft op 21 juli 1994 de toelatingsovereenkomst per 21 januari 1995 opgezegd.

Bij uitspraak van 16 december 1994 heeft het Scheidsgerecht voor recht verklaard dat de door B gedane opzegging van de toelatingsovereenkomst met A onrechtmatig was en B veroordeeld tot vergoeding van alle schade die A als gevolg van de opzegging heeft geleden en nog zal lijden, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet.

2.2. A legt aan de door hem gestelde omvang van de schade het navolgende ten grondslag.

Ad a. Door de gedwongen beëindiging van zijn klinisch-gynaecologische praktijk in het B ziekenhuis is A de mogelijkheid ontnomen om zijn beroep uit te oefenen. Vanwege zijn leeftijd, de bestaande en te verwachten beperkte behoefte aan gynaecologen op de markt, de aan registratie van specialisten gestelde eisen en de negatieve publiciteit die met de opzegging gepaard is gegaan, zal het voor hem nooit meer mogelijk zijn om opnieuw als gynaecoloog te gaan werken.

Door de onrechtmatige beslissing van B moet hij dan ook – tot aan het bereiken van zijn vijfenzestigste levensjaar – elk inkomen uit zijn beroep missen. De daaruit voortvloeiende schade begroot hij, op grond van overgelegde berekeningen, op het door hem gevorderde bedrag. Uitgangspunt daarbij is een gederfd inkomen van f 270.000,= per jaar over een periode van zestien jaren. Bij de berekening van de omvang van de schade is voorts rekening gehouden met het belastingnadeel dat A lijdt doordat hij thans een eenmalige uitkering zal krijgen, in plaats van betalingen gespreid over een groot aantal jaren.

Ad b. De praktijk van A is per 21 januari 1995 beëindigd. Bij de berekening van de hierdoor door A geleden goodwill schade moet rekening gehouden worden met de waarde van diens praktijk op het moment van beëindiging.

Ad c. A heeft terzake van de onrechtmatige opzegging kosten voor juridische bijstand moeten maken. Deze komen voor vergoeding in aanmerking.

Ad d. Datzelfde geldt voor de kosten die A heeft gemaakt om zijn schade te laten begroten.

Ad e. Aan dit deel van de vordering legt A ten grondslag dat hij in ernstige mate in zijn persoonlijke integriteit en in zijn goede naam als gynaecoloog is aangetast door de opzegging en de omstandigheden waaronder deze heeft plaatsgevonden, met name door het verband dat – mede door toedoen van B – is gelegd tussen de aan hem gedane opzegging van de toelatingsovereenkomst en de dood van twee pasgeboren kinderen op de verloskundige afdeling van het B ziekenhuis, hoewel A hier geen enkele schuld aan, of verantwoordelijkheid voor had.

A verwijst in dit verband met name naar uitlatingen van, de Regionaal Inspecteur voor de Volksgezondheid G.

2.3. B betwist de gestelde omvang van de door A geleden schade.

Ad a. Volgens haar gaat de schadevergoedingsplicht niet zover dat B, mocht A tot zijn vijfenzestigste jaar geen inkomen meer kunnen verwerven, verplicht is tot dat tijdstip voor zijn inkomen zorg te dragen; als uitoefenaar van een vrij beroep heeft A er nimmer op kunnen rekenen tot zijn vijfenzestigste zijn beroep uit te kunnen oefenen.

B is daarnaast van mening dat A wel degelijk reële kansen heeft wederom als gynaecoloog in een ziekenhuis te kunnen gaan werken, althans op andere wijze in zijn inkomen te kunnen voorzien.

B merkt daarnaast op dat in de door A overgelegde berekening ten onrechte – ook indien er van uit wordt gegaan dat A in de toekomst niet meer als gynaecoloog zou kunnen gaan werken – geen rekening wordt gehouden met de resterende verdien capaciteit van A, een te hoog berekend jaarinkomen van A over de afgelopen jaren als uitgangspunt wordt genomen en ook overigens op onderdelen een onjuiste berekeningsmethode wordt gevolgd.

B heeft een berekening in geding gebracht op grond waarvan zij deze schade op f 410.000,= begroot. Zij is bereid dit bedrag te betalen.

Ad b. Indien opzegging niet had plaatsgevonden dan zou A eerst bij het beëindigen van zijn praktijk, waarschijnlijk op een leeftijd van 62 jaar, een vergoeding van goodwill hebben ontvangen. Voor uitkering komt de huidige contante waarde van dat in de toekomst uit te keren bedrag in aanmerking. Daarbij moet rekening gehouden worden met de omstandigheid dat goodwillvergoedingen waarschijnlijk niet meer bestaan tegen de tijd dat A 62 wordt, zodat deze post om die reden lager gewaardeerd moet worden.

Tegen die achtergrond is B bereid een bedrag van f 50.000,= terzake van goodwill schade te betalen.

Ad c. De kosten van juridische bijstand worden geacht vergoed te zijn met de proceskostenveroordeling van het onder 2.1. genoemde arbitraal vonnis. Voor een verdergaande vergoeding is daarnaast geen plaats.

Ad d. Volgens B is de gestelde begrotingschade bovenmatig.

Ad e. B bestrijdt dat haar verweten kan worden dat anderen verband hebben gelegd tussen de dood van 2 pasgeboren kinderen op de afdeling gynaecologie en de opzegging van de toelatingsovereenkomst met A. Zij heeft geen verantwoordelijkheid voor de uitlatingen van een Inspecteur voor de Volksgezondheid.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om bij wege van arbitrage in dit geschil te beslissen volgt uit de tussen partijen bestaande toelatingsovereenkomst en wordt door partijen erkend.

4. Beoordeling van het geschil

4.1. Het Scheidsgerecht gaat er van uit dat de kansen van A op de arbeidsmarkt nadelig zijn beïnvloed door de gebeurtenissen rondom de maatschap gynaecologie in het B ziekenhuis en de daarmee gepaard gaande publiciteit. Hij zal hierdoor gedurende enkele jaren niet, althans in mindere mate inkomen uit arbeid kunnen verwerven. Anderzijds heeft A – die bekend staat als een goed gynaecoloog en kennelijk goede contacten heeft binnen de beroepsgroep – het Scheidsgerecht niet ervan kunnen overtuigen dat hij voorlopig in het geheel geen en op termijn geen redelijk inkomen zal kunnen verwerven. Voorts moet mede in aanmerking worden genomen dat specialisten als vrije beroepsuitoefenaren niet de zekerheid hebben dit beroep tot hun vijftenzestigste jaar te kunnen uitoefenen.

Gelet op het voorgaande alsmede de stellingen over en weer is noch de door A in geding gebrachte berekening, noch de berekening van B, op zichzelf bruikbaar voor het vaststellen van de omvang van de schade.

Het Scheidsgerecht is te dien aanzien van oordeel dat, alle omstandigheden in aanmerking genomen, een ex aequo et bono vast te stellen vergoeding van f 700.000,= op haar plaats is. Partijen dienen in onderling overleg dit bedrag op zodanige wijze uit te keren dat belastingschade – zo veel mogelijk – voorkomen c.q. beperkt wordt.

4.2. Met betrekking tot de gevorderde vergoeding van goodwill merkt het Scheidsgerecht op dat het uitgangspunt van B naar haar oordeel onjuist is. Het betreft hier immers schade welke A thans lijdt door de beëindiging van zijn praktijk. Anderzijds moet mede in aanmerking worden genomen dat de waarde van het praktijkaandeel van A door alle verwickelingen rond de maatschap gynaecologie – voor welke verwickelingen B niet een bijzonder verwijt tegenover A gemaakt kan worden – in het B ziekenhuis is verminderd. Het Scheidsgerecht begroot de waarde van het praktijkaandeel ex aequo et bono op een bedrag van f 150.000,=.

4.3. De vordering tot betaling van kosten van juridische bijstand wordt afgewezen. Kennelijk wordt hier vergoeding gevraagd van de kosten van juridische bijstand in de onderhavige procedure en in de procedure welke heeft geleid tot de onder 2.1 genoemde beslissing van het Scheidsgerecht. De vergoeding van deze kosten is/wordt neergelegd in de in deze beslissingen genomen/te nemen proceskostenveroordeling. Voor verdere vergoeding is daarnaast geen plaats.

4.4. A heeft – binnen redelijke grenzen – recht op vergoeding van kosten welke door hem zijn gemaakt bij het inschakelen van deskundigen voor het begroten van zijn schade. Door hem zijn in dit verband facturen overgelegd waaruit blijkt dat hem terzake een bedrag van f 20.449,25 aan kosten in rekening is gebracht. Niet gebleken of aannemelijk is geworden dat het aldus in rekening gebrachte bedrag als buiten-proportioneel moet worden aangemerkt. Dit deel van de vordering komt derhalve voor vergoeding in aanmerking.

4.5. Voor wat betreft de door A gevorderde immateriële vergoeding van schade merkt het Scheidsgerecht op dat vooropgesteld moet worden dat niet is gebleken of aannemelijk geworden dat B zelf een rechtstreeks verband heeft gelegd tussen de dood van eerderbedoelde baby's en de opzegging van de toelatingsovereenkomst met A. Anderzijds heeft B bij het nemen van haar beslissing kunnen en moeten voorzien dat anderen dat verband wel zouden leggen. Aldus is B mede aansprakelijk voor de door A als gevolg daarvan geleden immateriële schade. Het Scheidsgerecht begroot deze schade ex aequo et bono op een bedrag van f 50.000,=.

4.6. Conclusie

Het Scheidsgerecht wijst de vordering toe tot een bedrag van f 700.000,= terzake van inkomensschade, tot een bedrag van f 150.000,= terzake van vergoeding van de goodwill, tot een bedrag van f 20.449,25 terzake van vergoeding van de kosten van vaststelling van de schade en tot een bedrag van f 50.000,= terzake van immateriële schadevergoeding, een en ander te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 21 januari 1995. Overigens wordt de vordering afgewezen. B wordt in de kosten van A en in de kosten van het Scheidsgerecht verwezen.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht, rechtdoende als goede mannen naar billijkheid:

5.1. Stelt vast dat de door A als gevolg van de opzegging van toelatingsovereenkomst geleden schade:

a. f 700.000,= bedraagt terzake van inkomensschade;

b. f 150.000,= bedraagt terzake van schade wegens verlies in goodwillvergoeding voor de door A gevoerde praktijk;

c. f 20.449,25 bedraagt terzake van door A gemaakte kosten van vaststelling van zijn schade;

d. f 50.000,= bedraagt terzake van immateriële schade.

5.2. Veroordeelt B om tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan A het onder 5.1. genoemde schadebedrag te voldoen, zulks vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 21 januari 1995 tot aan de datum van voldoening.

5.3. Wijst af het meer of anders gevorderde.

5.4. B wordt verwezen in de kosten van deze procedure, begroot op f 6.200,= aan kosten voor het Scheidsgerecht, en op f 16.000,= aan kosten aan de zijde van A.